R4901

JUSTIFICATION BY FAITH

விசுவாசத்தினால் நீதிமானாகுதல்

ரோமர் 5:1இல் அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: "நாம் விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால் தேவனிடத்தில் சமாதானம் பெற்றிருக்கிறோம்." நமது சமாதானம் அல்லது தேவனுடனான நல்லிணக்கம் நமது விசுவாசத்துடன் ஆரம்பித்து இந்த கிருபையின் நிலைமைக்கு வழிநடத்துகிறது. இதில் நாம் தேவனுடைய குமாரர்களாக நின்று, பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு ராஜ்யத்தின் மகிமை, கனம் மற்றும் சாகாமையின் நம்பிக்கையில் களிகூருகிறோம். விசுவாசத்தினால் நமது நீதிமானாகுதல் நமது விசுவாசத்தின் முதல் பகுதியிலேயே ஆரம்பித்தது. அதாவது கர்த்தரை நாம் அபூரணராக இருந்து முதலில் பார்த்த போதேயாகும்.

நாம் தேவனை முதலில் அணுகியதிலிருந்து ஓரளவு சமாதானத்தை நாம் பெற ஆரம்பிக்கிறோம். நாம் சரியான திசையில் நடந்து அறிவிலும் கீழ்ப்படிதலிலும் வளருகிற வரையில் இது தொடரும். யாருடைய விசுவாசமோ அல்லது கீழ்ப்படிதலோ நின்றால் அவர்கள் தேவனுடனான சமாதானம் குறைவதை காண்கிறார்கள். விசுவாசமும் கீழ்ப்படிதலும் முழு அர்ப்பணம் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியின் ஜெனிப்பித்தல் நிலைக்கு பெருகினால், "எல்லா புத்திக்கும் மேலான தேவ சமாதானம்" நமது இருதயங்களை ஆளுகிற நிலைமைக்கு வருகிறது. (பிலிப்பியர் 4:7) இந்த வசனம் பரிசுத்த ஆவியினால் வழங்கப்பட்ட பூரண சமாதானத்தை குறிப்பிடுகிறது. தேவனுடைய சித்தத்திற்கு முழுமையான அர்ப்பணத்தின் பலனால் இது கிடைக்கிறது.

விசுவாசமும் கீழ்ப்படிதலும் நமது சரீரங்களை தேவனுக்கு ஜீவ பலியாக ஒப்புக்கொடுக்க விரும்புகிற நிலைக்கு அபிவிருத்தி அடைந்த பிறகு நாம் இந்த முழுமையான ஆசீர்வாதத்துக்குள் நுழைந்தோம். அதில் நாம் இப்பொழுது நிலைத்திருக்கிறோம். நுழைவதற்கு முதலாவது நமது விசுவாசம் மகா பிரதான ஆசாரியனால் உயிரூட்டப்பட வேண்டும். அவர் நம்மை பூரணராக்க தேவையான அளவுக்கு அவரது பலியின் புண்ணியத்தை நமக்கு சாட்டுகிறார். இரண்டாவதாக நாம் பலிகளாக நமது பரம பிதாவினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும். அவரது ஏற்றுக் கொள்ளுதலை புதிதான ஜீவனுக்கு நம்மை பரிசுத்த ஆவியின் ஜெனிப்பித்தலினால் குறிப்பிடுகிறார்.

இந்த உயிரூட்டுதலானது நீதிமானாக்குதலை நிறைவு செய்து அதை மாற்ற முடியாததாக்குகிறது. நீதிமானாக்குதலை உயிரூட்டம் பெற்றவன் கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தின் முழு பங்கையும் பெற்றிருக்கிறான். அவன் மாபெரும் பாவ நிவாரணத்தில் விருப்பம் இல்லாதிருந்து பின்வாங்கினால் அவன் கற்பாறையில் விதைக்கப்பட்டது போல் இருப்பான். அவன் புது சிருஷ்டியாக பூரணமடைவதில் தோல்வியுற்றால், "நியாயத்தீர்ப்பு வருமென்ற பயத்தோடே எதிர்பார்க்குதலும், விரோதிகளைப் பட்சிக்கும் கோபாக்கினையுமே இருக்கும்." (எபிரேயர் 10:27)

ஆனால் அவரைப் பற்றிய உணர்வு இருந்து தேவனுடன் இணக்கமாக இல்லாதவனை ஒரு விளக்கத்தின் மூலம் கவனிக்கலாம். ஆசாரிப்புக் கூடாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது போல அவன் தெய்வீக பிரசன்னத்தை உணர்கிறான். அவன் தேவனிடம் இழுக்கப்படுகிறான். அவன் ஆசரிப்புக் கூடாரத்தை நெருங்கும் போது பாளையத்திலிருந்து பிரகாரத்திற்கு போகக்கூடிய வாசலை மட்டுமே பார்க்கிறான். அந்த வாசலை கடந்த பிறகு இரட்சகரின் சிறப்பான பலியை குறிப்பிடுகிற பலிபீடத்தை பற்றிக் கொள்ளுகிறான். பலிபீடத்தை கடப்பது மீட்பின் வேலையில் விசுவாசத்தை குறிக்கிறது. "பிரகாரத்தில்" நுழைந்ததிலிருந்து அவனது விசுவாச நிலைமை, கீழ்ப்படிதலின் முன்னேற்ற படிகளுடன் தொடர்ந்து அபிவிருத்தி அடைகிறது. அடுத்தது முதலாவது திரை தெரிகிறது. இது மரண பரியந்தமான அர்ப்பணத்தைக் குறிக்கிறது. முதலாம் திரையின் கீழ் நுழைவது முழுமையான அர்ப்பணமாகிறது. அதன் பலன் முழுமையான அல்லது பூரண சமாதானம். இது குறித்து நமது கர்த்தர் குறிப்பிடுவதாவது: "என்னுடைய சமாதானத்தை உங்களுக்கு கொடுக்கிறேன்." (யோவான் 14:27)

அவனது விசுவாசமானது இரட்சகரின் வேலையில் இனி வெறும் விசுவாசமாக இருக்காது. அதைவிட மேலானதாக இருக்கும். அது "தேவனுடைய அன்பின் ஈவாகிய சமாதானமாக," பரிசுத்த ஆவியின் ஜெனிப்பித்தலாக ஆகியிருக்கும். அது இருதயங்களை காத்துக்கொள்ளக் கூடிய எல்லாப் புத்திக்கும் மேலானதாக இருக்கும். முதலாம் திரையை கடந்த பிறகு, காண்பது பூமிக்குரிய சகல ஆசாபாசங்களை பலி செலுத்துவதைக் குறிக்கிறது. இந்த அடுத்த படியை எடுக்கவில்லை என்றால் சமாதானம் குறைய ஆரம்பிக்கும். மேலும் வாசலை நோக்கி, உலகத்தை நோக்கி பிற்போக்கான இயக்கமாக இருக்கும். இப்போது நமது ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மேலுள்ள விசுவாசத்தின் மூலம் நீதிமான்களாக்கப்பட்டவர்களுக்கும், ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு மற்றும் மற்ற பழைய ஏற்பாட்டுக்கால பாத்திரர்களின் விசுவாசத்தினால் நீதிமான்களாக்கப்பட்டவர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம்: பழைய ஏற்பாட்டு கால பாத்திரர்கள் அவர்களது விசுவாசம் உயிரூட்டப்பட முடியாத காலத்தில் வாழ்ந்தார்கள். எனவே, அவர்களது விசுவாசம் தெய்வீக அங்கீகாரத்தையும், அவர்கள் அனுபவித்த அறிவுக்கேற்றபடி நல்ல எதிர்கால நம்பிக்கையையும் பெறுவதைத் தவிர வேறு எதையும் பெற இயலாது. இரட்சகர் மூலமாக அல்லாமல் நித்திய ஜீவனை பெற இயலாது. எனவே அவர்கள் நித்திய ஜீவனின் வாக்குத்தத்தத்தை மட்டுமே பெற்றார்கள். இரட்சகர் தமது பலியின் புண்ணியத்தை உலகத்திற்கு பயன்படுத்தும் போது தான் அவர்கள் முழுமையான நீதிமானாக்குதலை பெறுவார்கள்.

சுவிசேஷ யுக காலத்தில் காரியங்கள் வேறாக இருக்கின்றன. விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்பட்டு, தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்கள் தங்களது சரீரங்களை ஜீவபலியாக ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த "அனுக்கிரக காலத்தில்" அப்படிச் செய்கிறவர்கள் கர்த்தரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் பூமிக்குரியவைகளிலிருந்து நீக்கப்பட்டு, ஆவிக்குரிய தளத்தில் கர்த்தருடன் பரலோக வகுப்பாருடன் அவர்களது வெகுமதியை பெறுவார்கள்.